

Perinnetietoa EG 7.4.3 Otto Maukonen

Sukuseuramme toimintasuunnitelmassa 2015-2017 on yhtenä tavoitteenamme **perinnetiedon keruu**.

Jokaisessa perheessä kulkee varmaan tarinoita suvun jäsenistä, suuria tai pieniä. Minun sukuhaarani EG kirjassa kerrotaan isoisästäni Aku Maukosesta ja hänen isästään Otosta (EG 7.4.3). Otto oli torpparin poika ja torppariksi hänetkin kirkonkirjoissa 1900-luvun molemmiin puolin mainittiin. Tila oli Hanislahden torppa Vesannon Harinkaalla.

Kirjasta saamme lukea, että Otto soitti sunnuntaiaamuisin yksirivistä kannelta ja lauloi mahtavalla äänellä. Sunnuntai-iltaisain kokoontui tupaan usein kyläläisiä ”nurkkatansseihin”, joissa Otto piti huolen musiikista kaksirivisellä haitarillaan.

Nytpä kerron tarinaan lisää eli tallennan sukuni perinnetietoa:

Kerran sattui niin, ettei haitaria löytynytäkään mistään. Väki halusi lisää soittoa, että tanssi voisi jatkua, mutta minne lie soittaja sen käsistään laskenut. Vaan eipä huolta, Otto sieppasi tuvan hyllyltä kahvimyllyn ja soitti sillä, ja niin tanssit Hanisen torpassa jatkuivat.

Otto osallistui mielellään kylän rientoihin ja kävi iltamissa. Hän kävi töiden salliessa tapaamassa poikansa perhettä naapuripitäjässä, jossa isoisäni silloin nuorena miehenä oli osuuskaupan myymälänhoitajana. Otto soitti aina ennen tuloaan Harinkaan kaupalta, jossa oli puhelin, ja varmisteli, milloin sielläpäin oli iltamia. Niiden aikoihin hän mielellään tulonsa järjesti, ja matka taittui usein osuuskaupan kuorma-auton kyydissä. Oton puoliso Riikka yritti välillä hillitä miehen menohaluja sanomalla, että *tarviiko sitä aina olla menemässä johon sosiaalinen Otto totesi, että kun ne ihmiset on niin rakkaat.*

Eihän se Oton elämä ollut vain soittoa ja iltamia. Työtä pellolla ja metsässä hevosen kanssa riitti paljon, ja Otto keräsi marjoja myyntiinkin. Puolukkaa tuli syksyisin hyvin, myös mustikkaa ja vadelmia kerättiin, ja haat kasvoivat silloin mesimarjojakin. Oli niillä paljon ottajiakin, naapurissa asuneet kesävieraat pitivät siitä osaltaan huolen. Otto kalasti myös, Keitele antoi mm. muikkua ja siikaa.

Lainaan tarinaani pienen pätkän Oton omaa tekstiä kirjeestä, jonka hän osoitti pojalleen *Herra Aug Maukoselle Osuuskauppa Talviaiseen Orivedelle*. Kirje on kirjoitettu 29.8.1930 eli vuodenaika on sama kuin minun kirjoittaessani nyt.

Työt on tullu tehtyä aika hyvin kukin työ oikeaan aikaan. Viljat on leikattu, rukiit on puitu, otria puijaan paraillaan. Kaurat ovat kesken kokoomata kuin tuli sateet, ei ole saatu koutuksi. Nyt näyttää taas ilma selkeämmältä, jos siit tulis pouta.

Tarinan tallensi elokuussa 2015 Oton pojantytärtärentytär Marja Suihkonen (EG 7.4.3.2.1.1)